

جداسازی باکتریهای آنتاگونیست از ناحیه ریزوسفر نخود ایرانی و بررسی مکانیسم بازدارندگی علیه قارچ *Pythium ultimum* عامل پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه

مسعود احمدزاده، عباس شریفی تهرانی و حشمت الله رحیمیان

به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران و استاد

دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه مازندران

تاریخ پذیرش مقاله ۷۶/۲/۳۰

خلاصه

در این تحقیق با استفاده از محیط اختصاصی "اس یک" از ریزوسفر نخود ایرانی مزرعه دانشکده کشاورزی کرج دو باکتری گرم منفی با خواص آنتاگونیستی علیه قارچ *Pythium ultimum* و نیز خاصیت تحریک کنندگی رشد گیاه جداسازی شد. استرین شماره II (سودوموناس فلورسنت) تاثیر معنی داری نسبت به شاهد روی رشد بوته های نخود ایرانی داشت. اثر هر دو استرین روی توسعه رشد ریشه ها چشمگیر و قابل توجه بود. بعلاوه استرین II اثر بهتری نسبت به استرین I روی افزایش وزن تر بوته های نخود در شرایط عاری از پاتوژن داشت. استرین I روی محیط کشت NAG (گلوکز دو درصد) تولید نوعی آنتی بیوتیک نمود که توانست در غیاب خود باکتری از رشد قارچ عامل بیماری ممانعت کند. استرین II در همین شرایط تولید آنتی بیوتیک نکرد. استرین II روی محیط کشت NAG (گلوکز پنج درصد) که حاوی غلظتهای مختلف کلرید آهن بود تولید نوعی سیدروفور نمود که توانست از رشد قارچ *Geotrichum sp.* جلوگیری نماید. استرین I در همین شرایط مانع از رشد قارچ اخیر نگردید.

واژه های کلیدی: باکتریهای آنتاگونیست، ریزوسفر نخود ایرانی قارچ *Pythium ultimum*

مقدمه

است. کاربرد تلفیقی باکتریهای آنتاگونیست به همراه سموم قارچکش از مزایای مهم این روش محسوب می شود. به کار بردن استرینهای مختلف باکتری بجای استفاده از یک استرین چون به شرایط طبیعی شبیه تر است نتایج بهتری را بدست می دهد. تحقیقاتی که روی مکانیسم های عمل آنتاگونیستی این عوامل انجام گرفته است نشان می دهد که تولید آنتی بیوتیک و سیدروفور، اشغال آشیانه های اکولوژیک در مکانهای خاصی از ریشه و بالاخره مقاومت القایی نقش عمده ای در بازداری از رشد پاتوژنهای گیاهی خاکزی ایفا می کند (۱۹). هاول و استیانوویک در سال ۱۹۷۹ برای اولین بار موفق شدند نقش آنتی بیوتیک پابولوتورین را در بازدارندگی رشد قارچهای *Pythium ultimum* و *Rhizoctonia solani* را به

استفاده از باکتریها برای افزایش رشد گیاه برای اولین بار در سال ۱۹۵۰ در روسیه آغاز شد و در سال ۱۹۷۰ اعتبار علمی آن به تایید رسید (۱). تا کنون باکتریهای متعددی از جنسهای مختلف بعنوان عوامل تحریک کننده رشد گیاه و نیز بعنوان عوامل کنترل بیولوژیکی شناسایی و معرفی شده است که در بین آنها سودوموناسهای فلورسنت اهمیت ویژه ای دارد (۱۹).

استفاده از برخی گونه های فلورسنت سودوموناس برای کنترل بیماریهای پاخوره گندم (۱۷)، پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه نخود ایرانی (۱۰ و ۱۶) و نخود فرنگی (۱۴)، پنبه (۶)، بوته میری خیار (۱۱) و پوسیدگی سیاه ریشه توتون (۱۹) با موفقیت همراه بوده

اثبات برسانند (۸). کلور در سال ۱۹۸۰ برای اولین بار به اهمیت سیدروفورها بعنوان یکی از مکانیسم‌های اساسی کنترل بیولوژیکی پی‌برد (۱۲). این مواد، کلاته‌کننده‌های قوی آهن سه ظرفیتی، با وزن ملکولی کم بوده که در شرایط کمبود آهن تولید شده و تشکیل یک کمپلکس با یون آهن سه ظرفیتی می‌دهند (۱۲).

در این تحقیق خاک مزارع نخود دانشکده کشاورزی کرج از نظر وجود باکتریهای آنتاگونیست مورد بررسی قرار گرفت و پس از جداسازی، اثر استرین‌های جدا شده علیه قارچ *P. ultimum* و نیز خاصیت تحریک‌کنندگی آنها روی رشد بوته‌های نخود ایرانی آزمایش شد. همچنین تولید آنتی‌بیوتیک و سیدروفور توسط آنها مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روشها

۱ - جداسازی و شناسایی قارچ عامل بیماری - قارچ عامل بیماری از بذور پوسیده شده و گیاهچه‌های بیمار با استفاده از روش تارپروکاساس و همکاران (۱۶) جداسازی شد و مراحل تشخیص آن با استفاده از منوگراف دک و شرح واتر هوس انجام گرفت. مشخصات مختلف اووگون و اووسپور، نحوه انشعاب آنتریدی از پایه اووگون و نحوه اتصال آن به دیواره اووگون بررسی شد. برای سهولت ایجاد اندامهای جنسی قارچ و تشکیل اووسپور از محیط سیب زمینی، هویج آگار (PCA) استفاده شد.

۲ - جداسازی باکتریها از خاک - برای جداسازی باکتریها از محیط اختصاصی اس یک استفاده شد، اختصاصی بودن این محیط بر اساس دو ماده سدیم لائوریل سارکوزین (SLS) و آنتی بیوتیک تری‌متوپریم می‌باشد که اولی از رشد باکتریهای گرم مثبت و دومی از رشد سود و مونسهای غیر فلورسنت ممانعت می‌کند. ترکیب این دو ماده اثر تشدیدکننده روی قدرت انتخابی محیط دارد اجزای این محیط در یک لیتر عبارتند از: سوکروز ۱۰g، گلیسرول ۱۰ ml، کازامینواسید ۵g، سدیم لائوریل سارکوزین ۱/۲g، تری‌متوپریم ۲۰mg، 1g Mgso₄.7H₂O، 1g NaHco₃، آگار ۱۸g، (۵). نمونه‌های خاک در اواخر فصل رویشی و حدود یک هفته مانده به زمان برداشت بطور تصادفی از نقاط مختلف مزرعه جمع‌آوری و به آزمایشگاه منتقل شد پس از مخلوط کردن نمونه‌ها با یکدیگر، ۲۰ گرم در ۲۰۰ میلی لیتر آب مقطر استریل ریخته و غلظتهای مختلف

بصورت پی‌درپی تا 10^{-5} برابر در محلول یک درصد پیتون تهیه گردید. از هر لوله یک دهم میلی لیتر به محیط "اس یک" منتقل و پخش گردید. پس از ۴۸ ساعت نگهداری در دمای ۲۳ تا ۲۵ درجه سانتیگراد، به تعداد لازم کلنی از سطح پتری‌ها انتخاب و روی محیط آگار غذایی (NA) درون لوله آزمایش منتقل شد. باکتریهای جدا شده برای انجام مراحل بعدی آزمایش در محلول یک دهم مولار سولفات منیزوم نگهداری شدند و بعنوان منبع باکتری برای تمام آزمایشها استفاده گردید.

۳ - تاثیر باکتری روی تحریک رشد بوته‌های نخود - اثر باکتریها روی رشد گیاه و توسعه ریشه‌ها با استفاده از روش انجام شد. آغشته نمودن بذور به باکتری مطابق روش ولر (۱۷) صورت گرفت. بذور تیمار شده در لوله‌های مخصوصی که حاوی مخزن آب در انتها بودند درون ماسه استریل کاشته شدند. در تیمار شاهد از بذوری که فقط ضد عفونی سطحی شده بودند استفاده گردید. پس از پوشاندن سر لوله‌ها با پنبه استریل، آنها را در دمای ۲۰ الی ۲۲ درجه سانتیگراد قرار داده پس از دو هفته میزان رشد ریشه‌ها و وزن تر بوته‌ها بایکدیگر مقایسه گردید.

۴ - تولید آنتی‌بیوتیک و سیدروفور - برای اثبات تولید آنتی‌بیوتیک روی محیط آگار غذایی بعلاوه گلوکز دودرصد از روش کراثوس و لوپر (۱۱) استفاده شد. در این روش پس از رشد باکتری بمدت چهار روز روی محیط مذکور، کلنی‌های رشد یافته از سطح پتری جمع‌آوری و برای اطمینان از عدم رشد بقایای کلنی‌ها، از پنبه آغشته به فرمالین ۴۰٪ بمدت نیم ساعت درون پتری وارونه استفاده شد. عدم رشد قارچ پتیوم روی این محیط و مقایسه آن با شاهد که باکتری در آن کشت نشده بود نشانه وجود آنتی‌بیوتیک درون محیط غذایی تلقی شد. در پتری‌های شاهد نیز از پنبه آغشته به فرمالین استفاده شد.

برای بررسی تولید سیدروفور از روش ولر و کوک (۱۷) با اندکی تغییر استفاده شد. به این ترتیب که از محیط آگار غذایی حاوی گلوکز پنج درصد بجای محیط King B (که برای نشان دادن خاصیت فلورسنت باکتریها مناسب است) استفاده گردید. به این محیط غلظتهای ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ میکرومول کلرید آهن (FeCl₃) اضافه شد. عدم رشد قارچ *Geotrichum sp.* در اطراف کلنی باکتریها و رشد آن در بقیه قسمت‌های پتری نشانه تولید

سیدروفور می‌باشد.

کشت مورد آزمایش تولید نوعی آنتی بیوتیک نمود که توانست در غیاب خود باکتری از رشد قارچ عامل بیماری ممانعت کند.

در مورد استرین II کلنی‌های قارچ تقریباً به اندازه شاهد (محیط کشت NAG که هیچگونه باکتری روی آن کشت داده نشده بود) رشد کرده بودند. با وجود این، هنوز نمی‌توان درباره تولید آنتی بیوتیک توسط این استرین اظهار نظر نمود. آزمایشهای تکمیلی با استفاده از سایر محیطهای غذایی لازم است.

استرین II در غلظتهای ۲۵ و ۵۰ و تا حدودی در ۷۵ میکرومول کلرید آهن تولید نوعی سیدروفور می‌کند که به احتمال قوی نقش مهمی در بازدارندگی روی *P.ultimum* دارد. استرین I در هیچیک از غلظتهای کلرید آهن سه ظرفیتی (یون فریک) اثر بازدارندگی روی رشد قارچ *Geotrichum sp.* نشان نداد. بنظر می‌رسد که این استرین تولید سیدروفور نمی‌کند.

بررسیهای مقدماتی نشان داد که در برخی خاکهای زراعی کشور باکتریایی وجود دارد که احتمالاً تا حدی در بازدارندگی و کاهش طبیعی بیماری نقش دارند. جداسازی باکتریهای آنتاگونیست از مزارع نخود دانشکده کشاورزی کرج در مرداد ماه که تقریباً مصادف با پایان برداشت محصول می‌باشد انجام شد به دلیل کاهش جمعیت و فعالیت میکروبی خاک در زمان نمونه برداری، پس از رقیق سازی خاک در محلول پیتون یک درصد، فقط در اولین رقت، باکتریها قابل جداسازی بود. براساس تحقیقات هاجدرون (۱۶(۶) هفته پس از کاشت پنبه میزان باکتری قابل جداسازی به حداقل می‌رسد. اگر جداسازی باکتری در هفته های اولیه پس از کاشت محصول انجام گیرد به احتمال قوی شانس بیشتری برای دستیابی به عوامل آنتاگونیست باکتریایی وجود خواهد داشت.

سیدروفور تولید شده بوسیله استرین II می‌تواند بعنوان یک دلیل احتمالی برای اثر تحریک کنندگی رشد گیاه مورد توجه قرار بگیرد. تا کنون دلایل متعددی برای اثر تحریک کنندگی این قبیل باکتریها ارائه شده است از جمله: بازدارندگی روی پاتوژنهای جزئی خاک (۱۹)، جذب بهتر مواد غذایی بوسیله گیاه و رشد بهتر سایر میکرو ارگانیسمهای مفید خاک مانند میکوریزا (۲ و ۱۹)، تولید سیدروفور (۱۲) و نیز تولید مواد تنظیم کننده رشد (۲).

کرائوس و لوبر در بررسیهای خود درباره مکانیسم بازدارندگی از رشد قارچ پنیوم توسط استرین Pf-5 اعلام نموده که

نتایج و بحث

با توجه به مشخصات قارچ مورد بررسی عامل بیماری پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه نخود ایرانی در مزرعه دانشکده کشاورزی کرج *Pythium ultimum var.ultimum* تشخیص و بیماری زایی آن به اثبات رسید. این وارسته تولید هیچگونه زئوسپور نمی‌کند بطوریکه یکی از وجوه تمایز آن با *P.ultimum var.sporangiferum* محسوب می‌شود. بعلاوه این قارچ تولید اسپورانژ نمی‌کند ولی تورمهای هیفی قابل مشاهده است. از بین باکتریهای رشد یافته روی محیط "اس یک" تنها دو استرین با خواص آنتاگونیستی علیه قارچ عامل بیماری شناسایی شد.

روشهای مختلفی برای بررسی مقدماتی خواص بازدارندگی باکتریهای جدا شده روی رشد قارچ مورد نظر بکار رفت که از شرح آنها خودداری می‌شود. یکی از استرینها بوضوح تولید رنگدانه فلورسنت نمود و بعنوان یک سودوموناس فلورسنت معرفی گردید. استرینهای مورد آزمایش صرفنظر از خواص آنتاگونیستی، تاثیر محسوسی روی رشد بوته‌های نخود داشتند بطوریکه در مورد استرین II این اختلاف نسبت به شاهد معنی دار بود (جدول ۱).

رشد ریشه هایی که از بذور آغشته به باکتری حاصل شده بودند توسعه بسیار بهتری نسبت به شاهد داشتند. استرین I در محیط

جدول ۱- تاثیر دواسترین باکتریایی در تحریک رشد گیاهچه نخود ایرانی

تیمارها	میزان	وزن تر بوته‌ها (گرم)
استرین II	$10^1 - 10^4$ cfu*	۱/۵۹(a)
استرین I	$10^1 - 10^4$ cfu	۱/۵۰(b)
شاهد	۰/۵ ml آب مقطر	۱/۰۰(b)

* cfu = تعداد کلنی‌های شمارش شده در یک میلی لیتر آب

- در هر لوله یک عدد بذر و برای هر تیمار، چهار تکرار استفاده شد.

- اندازه گیری وزن تر بوته‌ها ۱۴ روز پس از کاشت صورت گرفت.

- اعدادی که با حروف یکسان مشخص شده‌اند در سطح ۵% اختلاف معنی داری

ندارند.

(۰/۳۰۹۵) = LSD (۰/۰۵) و معیار خطای میانگین ها = ۰/۰۸۹۴

می‌باشد. این مواد، آهن موجود در خاک را از دسترس سایر میکروارگانیسم‌ها خارج نموده و باعث اختلال در واکنش‌های حیاتی آنها می‌شود. نقش سیدروفورها بعنوان یکی از عوامل اصلی در تحریک رشد گیاه مطرح شده است (۱۹). احتمالاً می‌توان اثر تحریک‌کنندگی استرین II روی رشد گیاه نخود را ناشی از تولید سیدروفور آن دانست.

این استرین روی محیط NAG تولید آنتی‌بیوتیک نمی‌کند ولی روی محیط آگار ۵۲۳ تولید آنتی‌بیوتیک‌هایی از نوع پیروول‌نترین و بایولوگورین می‌کند (۱۱).
هاول و استیانوویک نیز قبلاً اثبات کرده بودند که این دو آنتی‌بیوتیک به اندازه خود باکتری می‌تواند علیه *Rhizoctonia solani* و *P.ultimum* روی محیط کشت ایجاد بازدارندگی کنند. تولید سیدروفور یکی از مکانیسم‌های مهم کنترل بیولوژیکی

REFERENCES

- 1- Baker, K.F. 1987. Evolving concepts of biological control of plant pathogens. *Annu. Rev. Phytopathol.* 25:67-85.
- 2- Baker, R. & Kloepper, J. 1990. Recent work on growth promoting and biocontrol. pp 104-106. In Keel, C., Koller, B. and Defago, G. (eds). *plant growth promoting rhizobacteria. The second international workshop on plant growth - promoting rhizobacteria.* Interlacen, Switzerland.
- 3- De Bruyne, E., Renwick, A., Fattori, M., Iriarte, V. 1990. Screening pseudomonas for the biocontrol of soil borne plant pathogens under in vitro and in vivo conditions. P 99. In keel, C., koller, B. and Defago, G. (eds). *plant growth promoting rhizobacteria. The second international workshop on plant growth - promoting rhizobacteria.* Interlacen, Switzerland.
- 4- Fravel, D.R. 1988. Role of antibiosis in the biocontrol of plant diseases. *Ann. Rev. phtyopathol.* 26:75-91.
- 5- Gould, W.D., Hagedron, C., Bardinelli, T.R. & Zablutowicz, R. 1985. New selective media for enumeration and recovery of fluorescent pseudomonads from various habitats. *Appl. Environ. Microbiol.* 49:28 - 32.
- 6- Hagedron, C., Gould, W.D. & Bardinelli, T.R. 1989. Rhizobacteria of cotton and their repression seedling disease pathogens. *Appl. Environ. Microbiol.* 55:2793 - 2797.
- 7- Hornby, D. 1990. Biological control of soil-borne plant pathogens. *C.A.B. International Wallingford, Uk.* 479 pp.
- 8- Howell, C.R., Stipanovic, R.D. 1979. Control of *Rhizoctonia solani* on cotton seedling with *Pseudomonas fluorescens* and with an antibiotic produced by the bacterium. *28-084:96*
- 10- Kaiser, W.J., Hannan, R.M. & Weller, D.M. 1989. Biological control of seed rot and preemergence damping-off of chickpea with fluorescent pseudomonads. *Soil Biol. Biochem.* 21:269-273.
- 11- Kraus, J. & Loper, J.E. 1990. Biocontrol damping-off of cucumber by *Pseudomonas fluorescens* pf-5: mechanistic studies. pp 172-175. In keel, C., koller, B. and Defago, G. (eds). *plant growth promoting rhizobacteria. The second international workshop on plant growth -promoting*

- rhizobacteria. Interlacen, Switzerland.
- 12- Leong, J. 1986. Siderophores: their biochemistry and possible role in the biocontrol of plant pathogens. *Ann. Rev. phytopathol.* 24:187-209.
 - 13- Parke, J.L. 1990. Efficacy of *Pseudomonas cepacia* AMMD and *Pseudomonas fluorescens* PRA25 in biocontrol of pea. pp30-33. In Keel, C., Koller, B. and Defago, G. (eds). *plant growth promoting rhizobacteria. The second international workshop on plant growth - promoting rhizobacteria.* Interlacen, Switzerland.
 - 14- Parke, J.L., R &, R.E., Joy, A.E. and King, E.B. 1991. Biological control of *Pythium* damping-off and *Aphanomyces* root rot of peas by application of *Pseudomonas cepacia* or *P. fluorescens* to seed. *plant Dis.* 75:987-992.
 - 15- Schroth, M.N., Hancock, J.G. 1982. Disease-suppressive soil and root colonizing bacteria. *Science* 216:1376-81.
 - 16- Tarpero-Casas, A., Kaiser, W.J. & Ingram, D.M. 1990. Control of *pythium* seed rot preemergence damping-off of chickpea in the U.S. Pacific Northwest and Spain. *plant Dis.* 74:563-569.
 - 17- Weller, D.M., Cook, R.J. 1983. Suppression of take-all of wheat by seed treatments with fluorescent pseudomonads. *phytopathology* 73:463-69.
 - 18- Weller, D.M. 1984. Distribution of a take-all suppressive strain of *Pseudomonas fluorescens* on seminal roots of winter wheat. *Appl. Environ. Microbiol.* 48:897-99.
 - 19- Weller, D.M. 1988. Biological control of soilborne plant pathogens in the rhizosphere with bacteria. *Ann. Rev. phytopathol.* 26:379-407.

Isolation of Antagonist Bacteria from Chickpea Rhizosphere and Study on Their Repression Against *Pythium ultimum* Casual Agent of Seed Rot and Seedling Damping - off.

M.AHMADZADEH, A.SHARIFI TEHRANI AND H.RAHIMIAN

**Former Graduate Student, Professor , College of Agriculture, University of Tehran,
and Professor University of Mazandaran, Iran.**

Accepted 20 May 1997

SUMMARY

In this study, two gram - negative bacteria were isolated on selective medium S1 from chickpea rhizosphere. The bacteria had the ability to suppress the *Pythium ultimum* and promote the plant growth of chickpea. Strain II(a fluorescent pseudomonad) was significantly effective than the control on chickpea grow. Both strains had considerable effect on root development. Also, strain II had better on fresh weight of chickpea as compared to strain I.Strain I produced a kind of antibiotic on NAG (glucose 2%) that could inhibit the casual agent of seed rot and preemergence of chickpea in the absence of bacterium. Under the same condition, strain II could not produce any antibiotic. StrainII produced siderophore on NAG (glucose 5%) amended with different concentration of FeCl₃ and inhibited growth of *Geotrichum* sp., whereas strain I could not inhibit the growth of the fungus.